

Abstrakt

Tato diplomová práce se zabývá českou lexikální jednotkou *copak* a jejími překladovými protějšky. Práce se zaměřuje na jednotlivé funkce a významy zkoumaného výrazu a způsoby jejich vyjádření v angličtině. Cílem práce je určit do jaké míry jsou diskurzivní významy částice *copak* v překladu zachovány a jakými prostředky toho angličtina dosahuje. V zájmené funkci českého *copak* je pak zásadním problémem reflexe, respektive zanedbání postfixu *-pak*. Předmětem zájmu jsou také ekvivalenty, které angličtina pro překlad zájmena *copak* používá, ve srovnání s tvary, kterým postfix schází. Práce si rovněž klade za cíl prozkoumat anglické protějšky z hlediska jejich formy a jazykové charakteristiky a vymezit jejich komunikační funkce vzhledem k diskurzivním významům českých originálů s částicí *copak*.

Výzkum této práce se zakládá na materiálu z paralelního korpusu *InterCorp*, z něhož bylo excerpováno 240 dokladů českého *copak* se zarovnanými anglickými překlady. Samotná analýza sestává z pěti částí, které jsou dány slovnědruhovou platností zkoumaného výrazu. Nosným slovním druhem práce se ukázaly být částice, které byly jednak nejpočetněji zastoupeny (187 příkladů), ale také představily 25 různých překladových protějšků, z nichž nejčastějším je anglická záporná otázka. Výzkum ukázal, že ačkoliv překlad výpovědi s částicemi, které se podílejí na diskurzivních významech a nepřispívají k propozičnímu obsahu výpovědi, představuje náročný úkol, ve většině případů české *copak* v překladu vyjádřeno bylo a jen v 7 % případů je překlad zcela vynechal. K zachycení široké palety významů částice *copak* využily anglické překlady rozmanitou škálu ekvivalentů pocházejících z různých jazykových úrovní. Rozbor také dosvědčil, že svým významem je částice *copak* výraznější než tentýž výraz ve funkci zájmené, o čemž vypovídá množství příkladů, v nichž nebyl postfix *-pak* v zájmené funkci v překladu reflektován (v 73 % případů).